

mulă este acolo unde e bine»(1), care numai românesci n'aă fostă, nu suntă și nu voră fi nici-uă-dată.

Să luămă déră învătămētă din asemenea greșeli. Ele ne facă să dămă ca ală Româ-nului ceea-ce nu e ală lui, ba care, departe d'a-i arăta firea și simțirile, îlă străvestese 'n păpușiă englescă séu în renegată polécă.

În locă de multă și răă, să ne deprindemă a ne mulțami cu puțină și bună. Déca Româ-nulă n'are decimă de miă de proverbe séu, mai dreptă, déca noi nu ne dămă ostenélă să le culegemă pe tôte, din vorbirea poporului și din scrierile bătrânesci, apoi a noastră lene să nu ne-o ascundemă sub tertipură ce-aducă zimbetulă pe buze, sporindu-le numărulă cu dicētori străine, traduse 'ntr'adinsă spre a 'ngroșiă volumulă. P'acéstă cale nu putemă ajunge de câtă la capătulă contrară sublimului, éru lucrarea ni se va puté numi oră-cum, numai românescă nu.

IX

Nu 'mă vine să termină aceste scurte apre-țiări, făr' a pune 'n alăturare unele din proverbele nóstre cu ale altoră neamuri. Ș'o facă cu atâtă mai mare mulțămire, cu câtă cercetările 'mă suntă, ca să dică așa, personale :

(4) Hințescu, pag. 136.